

[Glistrup]

går ud på. Det er en ren og skær kamp mellem den herskende klasse, SF holder med, dem, der dominerer og tyranniserer fra deres embedsmandskontorer, og de nyttige, der sidder ude i produktionslivet og bliver undertrykt på alle leder og kanter.

Nu skal man sparke yderligere til de svage i samfundet, til erhvervsvirksomhedernes indehavere og alle de andre, som bevirker, at der slæbes midler hjem til, at også den herskende klasse kan leve sit overflodsluksusliv. Det, dette forslag går ud på, er en eneste ting: Hvem skal bestemme? Skal det være folkene henne i embedsmandskontorerne, eller skal det være folkene i direktionskontorerne i virksomhederne?

Dér følger SF selvfølgelig det, at de holder med de herskende her i samfundet. Det gør SF altid. Vi holder med de svage her i samfundet. Det gør Fremskridtspartiet altid. Selvfølgelig kan man begå fejl både i et embedsmandskontor og i et direktionslokale. Men vi mener bare, livets erfaring siger, at man begår flere gange fejl i embedsmandskontorerne, hvor man kun har sine egne prestigeinteresser i at få lavet så stort bureaukrati som muligt, end man gør hos direktionerne, som virkelig varetager samfundets interesse, som er interesseret i det samfundsmæssige, i, at forbrugerne skal betjenes. Derfor er vi uenige i dette forslag fra SF's side.

Debatten i dag har navnlig drejet sig om det hjørne af forslaget, som ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jørn Jespersen, har talt så meget om i sit private medie derude i Rosenørns Allé og i Gyngemosen, når han fremfører alle disse synspunkter, som vi nu engang har hørt fra ham, og som jo, i hvert tilfælde hvis man skal tage en holdningsmæssig stilling til det, er den mest modbydelige racismepartheiddiskrimination over for fremmede landes indbyggere, der overhovedet er oplevet i dette land og på disse breddegrader, siden hr. Hitler døde i april 1945. Det er jo sandheden om det her. Man går simpelt hen på jagt efter fremmede mennesker. Fordi de har et udenlandsk tilhørsforhold, skal de i den grad spyttes på, som hr. Jørn Jespersen gør, når man hører ham morgen, middag og aften i medierne, og som også det her er udtryk for.

Det er altså et ækelt forslag rent holdningsmæssigt over for mennesker, der ikke tilfældigvis er født i Danmark. Men ud over at det altså er ækelt holdningsmæssigt, er det totalt uden

tilknytning til økonomiske sammenhænge, hvad hr. Jørn Jespersen præsenterer dette Folketing og den danske offentlighed for.

For hvad er det, der sker, hvis en dansker sælger sine aktier til en udlænding? Det er ikke, at udlændingen får foræret noget. Nej, danskeren gør da forhåbentlig en god forretning. I stedet for at han sidder med aktierne i Wessel & Vett, eller hvad nu Poul Nyrop Rasmussen sidder med af aktier, sælger Poul Nyrop Rasmussen disse aktier, og så sidder han med en sum penge, som han formentlig kan anvende på en mere fornuftig måde for det danske samfund.

Derfor er det slet ikke nogen begunstiggelse af udlændinge, når man sælger virksomheder. Det er bare en sund reorganisering af virksomhederne, således at man med henblik på den store, samlede internationale stordrift får en bedre fordeling af ressourcerne, end man har indrettet sig efter, dengang man engang i tidernes morgen under helt andre markeds-mæssige, teknologiske, økonomiske, udenrigspolitiske forhold organiserede tingene i, hvad der var danske virksomheder, og hvad der var fremmede virksomheder. Der sker en stadig løbende tilpasning, og det skal embedsmændene ikke gribe ind i.

Altså både forslaget i dets brede almindelighed med dets fusionskontrol og det hjørne af det, debatten i dag særlig har drejet sig om, indstiller Fremskridtspartiet til forkastelse. Vi har lært af dagens erfaringer, fra Politiken kom på gaden i går aftes, og hvad der har kværnet igennem medierne hele døgnet igennem, at industriministeren forstår det ikke, når vi bare en enkelt gang siger her fra talerstolen, at vi indstiller et eller andet til forkastelse. Derfor skal vi med flammeskrift gentage, at når vi siger, vi vil have et forslag forkastet, så vil vi have det forkastet. Det må industriministeren også lære at forstå.

Jørgen Tved (FK):

Jeg er måske ikke så overrasket over den modtagelse, det her forslag har fået. Det drejer sig om de andres arbejdspladser, om at bevare dem for danske arbejdere, og det er ikke noget, der tilsyneladende bekymrer folk så voldsomt her i Tinget.

Hvis man skulle tage nogle af de udtalelser op, som er faldet, er det nærmest en fordel. Fremtiden går i retning af større internationalt